

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoCsp/44/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119447847
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6119447847.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a sudcov JUDr. Ivicy Hanuskovej a JUDr. Danice Kočíčkovej, v spore žalobcu BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava - Nové Mesto, IČO: 47 967 692, právne zastúpeného JUDr. Oskarom Chnárkom, advokátom, so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému W. V. Q., narodenému XX. XX. XXXX, trvale bytom A. K. XXXX/XX, XXX XX E., o zaplatenie sumy 106,11 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 18Csp/13/2020-110 z 20. mája 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 61,52 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9,74 Eur od 10. 12. 2016 do zaplatenia, zo sumy 15,71 Eur od 10. 01. 2017 do zaplatenia, zo sumy 10,72 Eur od 07. 02. 2017 do zaplatenia, zo sumy 15,71 Eur od 07. 03. 2017 do zaplatenia, zo sumy 9,64 Eur od 07. 04. 2017 do zaplatenia a zmluvnú pokutu vo výške 95,84 Eur (I. výrok) a v závislom výroku o trovách konania (III. výrok), p o t v r d z u j e.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Zvolen (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom zo dňa 20. 05. 2020 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 61,52 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z istiny 9,74 Eur od 10. 12. 2016 do zaplatenia, zo sumy 15,71 Eur od 10. 01. 2017 do zaplatenia, zo sumy 10,72 Eur od 07. 02. 2017 do zaplatenia, zo sumy 15,71 Eur od 07. 03. 2017 do zaplatenia, zo sumy 9,64 Eur od 07. 04. 2017 do zaplatenia ako aj zmluvnú pokutu vo výške 95,84 Eur, to všetko v lehote do 3 (troch) dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok) a v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol (II. výrok). O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 56 % v lehote do 3 (troch) dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým bude rozhodnuté o výške náhrady trov konania (III. výrok).

Z odôvodnenia rozsudku prvoinštančného súdu vyplýva, že žalobca sa žalobou (podanou na upomínacom súde Okresnom súde Banská Bystrica) domáhal zaplatenia sumy 106,11 Eur spolu s príslušným úrokom z omeškania z jednotlivých dlžných súm odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúr a zaplatenia zmluvnej pokuty 95,84 Eur. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že pohľadávku nadobudol na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 04. 07. 2018 od postupcu Slovak Telekom, a. s. Postupca so žalovaným uzavreli Zmluvu o poskytovaní verejných služieb v znení Dodatku, predmetom ktorej bolo poskytovanie telekomunikačných služieb. Postupca vyúčtoval žalovanému cenu

poskytnutých telekomunikačných služieb, k čomu boli vystavené faktúry, na ktorých žalovaný neuhradil žiadnu čiastku.

Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci platobný rozkaz sp. zn. 7Up/1703/2019 dňa 18. 12. 2019, ktorým žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný včas odpor s odôvodnením, že taký telefón nemal a nepoužíval, podpisy na zmluve a dokladoch nie sú jeho, nepamätal si doručenie faktúr, preto odmietol dlžnú sumu uhradiť.

Súd prvej inštancie vo veci nariadil pojednávanie na 20. 05. 2020, ktoré bolo vykonané v neprítomnosti žalovaného. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, predvolanie mu bolo doručené do vlastných rúk dňa 27. 04. 2020. Žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil písomným podaním podané osobne na súde prvej inštancie dňa 14. 05. 2020 z dôvodu pracovnej neschopnosti (ďalej aj „PN“), nepožiadaval však o odročenie pojednávania. Z pripojenej PN súd prvej inštancie zistil, že žalovaný bol PN od 22. 04. 2020 pre chorobu a boli mu lekárom povolené vychádzky a to aj v čase, kedy bol určený termín pojednávania, preto súd prvej inštancie oznámil žalovanému, že jeho ospravedlnenie nepovažuje za dôvodné (§ 183 Civilného sporového poriadku - ďalej „CSP“). Tým boli splnené podmienky § 180 CSP. Súd prvej inštancie mal z listiny „Žiadosť o prenos telefónneho čísla“ zo dňa 25. 10. 2016 preukázané, že žalovaný žiadal o prenos tel. č. XXXXXXXXXX z O2 Slovakia, s.r.o. na Slovak Telekom a.s.. Právny predchodca žalobcu (Slovak Telekom, a.s.) a žalovaný uzavreli Zmluvu o poskytovaní verejných služieb dňa 25. 10. 2016 k tel. č. 0911 038 012. Predmetom zmluvy bol záväzok spoločnosti poskytovať žalovanému verejné služby telekomunikačnej siete v dojednanom programe „Happy XL volania NAJ SIM“ spolu s ďalšími dojednanými službami. Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Účastník vyhlásil, že sa zoznámil so všeobecnými podmienkami a cenníkom, ktoré sa ako súčasť zmluvy zaviazal dodržiavať. Cena za poskytované služby bola stanovená podľa Cenníka. K zmluve bol uzavretý Dodatok zo dňa 25. 10. 2016, predmetom ktorého bola aktivácia dojednaného programu služieb, dojednanie doby viazanosti na 24 mesiacov. V rámci Dodatku - bod 2 Záväzok viazanosti sa účastník zaviazal, že po dobu špecifikovanú v tabuľke č. 1 odo dňa uzavretia tohto Dodatku (ďalej len „doba viazanosti“): (i) zotrvá v zmluvnom vzťahu s podnikom a bude vo vzťahu k SIM karte využívať služby podniku podľa zmluvy v znení tohto Dodatku, teda nevykoná žiadny úkon, ktorý by viedol k ukončeniu zmluvy, a (ii) bude riadne a včas uhrádzať cenu za poskytované služby (ďalej len „záväzok viazanosti“). Porušením záväzku viazanosti preto je: a) výpoveď zmluvy účastníkom, ak výpovedná lehota alebo iná osobitne dohodnutá lehota uplynie počas dojednanej doby viazanosti; b) žiadosť účastníka o prenesenie telefónneho čísla uvedeného v tomto Dodatku k inému podniku poskytujúcemu služby elektronických komunikácií, ak v dôsledku tejto žiadosti dôjde k ukončeniu zmluvy počas dojednanej doby viazanosti; c) nezaplatenie ceny za poskytnuté služby účastníkom do 45 dní po splatnosti, na základe ktorého vznikne podniku právo na odstúpenie od zmluvy; (ďalej len „porušenie záväzku viazanosti“). Bolo dojednané, že porušením záväzku viazanosti účastníka vznikne podniku voči účastníkovi právo na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorá bude účtovaná zo základu uvedeného v tabuľke (120,- Eur), ktorý sa znižuje podľa dojednaného vzorca zohľadňujúceho dobu dodržania dojednanej viazanosti. Účtuje sa len jeden krát, je splatná v lehote splatnosti faktúry, ktorou je vyúčtovaná. K zmluve boli pripojené Všeobecné podmienky a Súhlas so spracovaním údajov účastníka. V zmluve a Dodatku bol klient špecifikovaný týmito generáliami: V. Q., bydlisko: A. K. XXXX/XX, XXXXX E., r. č. XXXXXXXXXX, č. OP: S

Podľa listiny „Identifikačné údaje účastníka pri uzatváraní zmluvných dokumentov“ bol klient špecifikovaný týmito generáliami: V. Q., bydlisko: A. K. XXXX/XX, XXXXX E., r. č. XXXXXXXXXX, č. OP: S platný do 16. 11. 2021, tel. č. XXXXXXXXXXXXX, č. druhého dokladu XXXX (dva nečitateľné znaky)XXXX vydaný U., platný od 09. 04. 2014.

Žalovanému boli účtované faktúry: na sumu 9,74 Eur splatnú 09. 12. 2016; na sumu 15,71 Eur splatnú 09. 01. 2017; na sumu 35,51 Eur splatnú 06. 02. 2017, v ktorej bol účtovaný poplatok za upomienku 4,99 Eur a poplatok za obmedzenie služby pre neplatenie vo výške 19,80 Eur; na sumu 15,71 Eur splatnú 06. 03. 2017; na sumu 29,44 Eur splatnú 06. 04. 2017, v ktorej bol účtovaný poplatok za prerušenie služby pre neplatenie vo výške 19,80 Eur; na sumu 95,84 Eur (zmluvnú pokutu) splatnú 12. 10. 2017.

Oznámením o postúpení pohľadávok zo dňa 22. 08. 2018 žalobca oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky.

Výzvou zo dňa 10. 11. 2019 žalobca žiadal žalovaného o úhradu celkovej sumy 280,39 Eur (dlh 209,06 Eur a trovy právneho zastúpenia 71,33 Eur).

Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 43 ods. 1 písm. a), § 44 ods. 1 zákona č. 351/ 2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), § 3 ods.1 Nariadenia vlády SR č. 586/2008 Z. z..

Súd prvej inštancie uviedol, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah, preto v zmysle ustanovenia § 295 CSP za účelom overenia osobných údajov si súd prvej inštancie vyžiadal od Polície SR a poisťovne Union údaje o dokladoch vydaných žalovanému.

Podľa oznámenia OR PZ Zvolen bol žalovanému vydaný občiansky preukaz č. EB XXXXXX dňa 16. 11. 2011, pričom nebola naň evidovaná žiadna strata, odcudzenie ani zneužitie.

Podľa oznámenia Union je žalovaný vedený ako poistenec poisťovne od 01. 01. 2007 do 23. 02. 2014 (odchod do cudziny EÚ), od 09. 04. 2014 do trvá. Od 09. 04. 2014 je evidovaný s IČP: XXXXBDXXXX, jedná sa o jedinečné číslo, ktoré je pre poistenca nemenné. Žalovanému boli vydané okrem iných preukazy a to dňa 20. 03. 2014 kombinovaný preukaz, u ktorého je evidované odcudzenie/strata 30. 07. 2015, následne vydaný preukaz dňa 09. 05. 2014 a 19. 08. 2015, preukaz EPZP platný od 11. 01. 2007 do 10. 01. 2012, u ktorého je evidované odcudzenie/strata 30. 07. 2015, ďalší vydaný 25. 06. 2019.

Uvedené údaje sú totožné s údajmi uvedenými na zmluvných dokumentoch predložených žalobcom. Žalovaný vo veci neuviedol žiadne konkrétne okolnosti a súd prvej inštancie ich sám nezistil, ktoré by jednoznačne vyvrátili tvrdenie žalobcu o uzavretí zmluvy práve so žalovaným.

Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný bol v zmluve riadne identifikovaný, všetky dokumenty sú opatrené vlastnoručným podpisom klienta. Tvrdenie o tom, že sa nejedná o podpis žalovaného, žalovaný nijako nepreukázal, sám žiaden dôkaz nepredložil ani nenavrhol. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným došlo k uzavretiu Zmluvy o poskytovaní telekomunikačných služieb v rozsahu služieb účtovaných v súlade so Zmluvou a Cenníkom.

Ďalej žalobca v žalobe uviedol, že žalovanému boli vyúčtované faktúrami služby, ktoré žalovaný neuhradil. Preskúmaním faktúr súd prvej inštancie zistil, že súčasťou účtovaných služieb bol vyúčtovaný aj poplatok za upomienku 4,99 Eur a poplatok za prerušenie/obmedzenie služby pre neplatenie vo výške 16,50 Eur + 3,30 Eur DPH. Žalobca bol súdom prvej inštancie vyzvaný na uvedenie skutkových tvrdení a predloženie dôkazov v časti nároku na zaplatenie poplatkov za odpojenie a za upomienky, pretože mu bolo známe z vlastnej činnosti, že pri žalobách operátorov sú spravidla posúdené ako nedôvodné pre neprijateľnosť zmluvných dojednaní. Žalobca na výzvu súdu prvej inštancie nereagoval, neuviedol žiadne skutočnosti, ani nepredložil dôkazy, preto jeho nárok v tejto časti súd prvej inštancie nemal za preukázaný, v dôsledku čoho žalobcovi nebolo možné priznať právo na zaplatenie uplatnených poplatkov.

Pokiaľ žalobca účtoval cenu za poskytnuté služby, súd prvej inštancie považoval tento jeho nárok za dôvodný po odrátaní od ceny služieb poplatky z predložených faktúr, na základe čoho z pôvodne uplatnenej sumy 35,51 Eur priznal nárok na čiastku 10,72 Eur (35,51 Eur - 4,99 Eur - 19,80 Eur), z pôvodne uplatnenej sumy 29,44 Eur súd prvej inštancie priznal sumu 9,64 Eur (29,44 Eur - 19,80 Eur). Ďalšie sumy súd prvej inštancie priznal podľa vyúčtovacích faktúr, oprávnený nárok žalobcu tak činí 61,52 Eur a zmluvná pokuta 95,84 Eur. K takto priznaným sumám zároveň súd prvej inštancie priznal aj úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých faktúr. V prevyšujúcej časti súd prvej inštancie nárok žalobcu považoval za nepreukázaný, preto ho zamietol.

O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP. Žalobca bol úspešný v rozsahu 78 % (78 % - 22 %), teda v rozsahu 56 %.

2. Žalovaný podal včas formálne odvolanie voči celému rozsudku prvoinštančného súdu, avšak z obsahu jeho odvolania vyplýva, že de facto podal odvolanie do výroku, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 61,52 Eur s príslušenstvom vrátane zmluvnej pokuty (I. výrok).

Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Uviedol, že nemá právnické vzdelanie, preto mal to, že pri jeho ospravedlnení sa to považuje automaticky za žiadosť o odročenie pojednávania. Jeho zdravotný stav mu nie vždy umožňuje reálne vychádzku využiť a realizovať ju a na 14. 15 hod. by nebol schopný dostaviť sa z miesta jeho bydliska na pojednávanie.

Ďalej nesúhlasil s nárokom žalobcu, ktorý od neho vymáha. Služby, ktoré mu mal žalobca poskytnúť, on nikdy nevyužíval. V čase, keď mal mať platne uzavretú zmluvu právnym predchodcom žalobcu, reálne využíval iný mobilný telefón, s inými službami a nemal dôvod používať tieto služby dvojmo. Zmluvu, ktorú žalobca predložil ako dôkaz v konaní, on nepodpísal, nejedná sa o jeho podpis. Dôkaz o tom, že niečo nevykonával, nemá. Má len dôkaz o jeho podpisocho, akým sa podpisuje, ktorý nekorešponduje s podpisom dohôd so žalobcom.

Faktúry mu neboli doručené, pričom o nároku žalobcu sa dozvedel až doručením platobného rozkazu.

Žalobca nepreukázal dodanie služieb, ktoré si vyúčtoval ani doručenie daňových dokladov. Z rozsudku vyplývajú len sumy, nie čísla faktúr a nie je zrejmé odôvodnenie nároku na zmluvnú pokutu, pri porušení ktorej faktúry (neuhradenie ktorej sumy a v akom čase) mal nárok žalobcu na zmluvnú pokutu vzniknúť.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok prvoinštančného súdu ako vecne správny potvrdiť. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Uviedol, že pojednávanie bolo nariadené v čase povolených vychádzok žalovaného, a preto žalovanému nebránili žiadne skutočnosti, nariadeného pojednávania sa zúčastniť. Žalovaný ďalej v odvolaní poukázal na nové skutočnosti, ktoré v priebehu konania pred súdom prvej inštancie neuvádzal, a to napr. že mu nikdy neboli doručené faktúry, že mu neboli dodané služby a pod. Vzhľadom na uvedené poukázal na ustanovenie § 356 CSP a na nemožnosť použiť prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany v odvolacom konaní, keďže nebola splnená ani jedna z podmienok uvedených v tomto ustanovení zákona. Podľa jeho názoru žalovaný neuviedol žiadne odvolacie dôvody v zmysle § 365 CSP.

4. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu poukázal na to, že sudca pojednával v jeho neprítomnosti, aj keď sa ospravedlnil, hoci požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu jeho pracovnej neschopnosti. Sudca nie je kompetentný posúdiť jeho zdravotný stav v čase vychádzok, či môže, alebo nemôže sa dostaviť na pojednávanie, tým porušil jeho občianske, ústavné práva občana SR, EÚ, čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Žalobu považoval za „úžerníckú,“ preto navrhol, aby odvolací súd „rozhodnutie navrhovateľa zamietol ako nedôvodné uhradil náhrady trov konania a zároveň odškodnil žalovaného 100 násobkom žalovanej čiastky.“

5. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného navrhol odvolanie žalovaného podľa § 386 písm. d/ CSP odmietnuť. Podľa jeho názoru vyjadrenie žalovaného neobsahuje náležitosti v zmysle § 363 CSP.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 379, § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 2 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku (I. výrok) a v závislom výroku o trovách konania (III. výrok) podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

7. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo strán na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky).

9. Súd prvej inštancie vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné. Rozsudok okresného súdu je presvedčivý, premisy zvolené v rozsudku, rovnako ako aj závery, ku ktorým dospel, sú racionálne a aj spravodlivé. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty žalovaného v odvolaní.

10. V súvislosti s odvolacími argumentmi žalovaného odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaný v odvolacom konaní neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré objektívne nemohol uplatniť v konaní pred prvoinštančným súdom a ktoré by spĺňali procesné podmienky uvedené v ustanovení § 366 CSP na to, aby mohli byť relevantným odvolacím dôvodom.

11. Porušením práva na spravodlivý proces sa rozumie taký nesprávny procesný postup súdu priečiaci sa zákonu alebo inému všeobecne záväznému právnomu predpisu, ktorým sa strane znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Civilný sporový poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Zákon v žiadnom zo svojich ustanovení pojem spravodlivý proces bližšie nešpecifikuje, pod porušením práva na spravodlivý proces je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje strane realizáciu konkrétnych procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Civilným sporovým poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov, ktoré by inak strana mohla pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený. Vždy musí o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv (napríklad môže ísť o právo predniesť alebo doplniť svoje návrhy, zúčastniť sa pojednávania, vyjadrovať sa k veci, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom, právo zhrnúť na záver pojednávania svoje návrhy a vyjadriť sa k vykonanému dokazovaniu i k právnej stránke veci, právo podávať opravné prostriedky). Porušenie práva na spravodlivý proces nezakladá samo tvrdenie strany o existencii tejto procesnej vady; určujúcim je zistenie, že k vade tejto povahy skutočne došlo. Ak došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, táto skutočnosť je okolnosťou, pre ktorú odvolací súd napadnuté rozhodnutie zruší, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom touto závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne (pozri napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MCdo/6/2010 zo dňa 26. 03. 2012, sp. zn. 3Cdo/158/2012 zo dňa 14. 11. 2012, sp. zn. 4Cdo/108/2012 zo dňa 26. 02. 2013 alebo sp. zn. 5Cdo/286/2012 zo dňa 07. 03. 2013).

12. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

13. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a rozhodnutia 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom sporovom konaní, potom už „postupom súdu“ vôbec nemôže byť ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva.

14. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie predvolal strany na termín pojednávania vytýčený na deň 20. 05. 2020 o 14.15 hod. riadne a včas, keď právnomu zástupcovi žalobcu bolo predvolanie na termín pojednávania doručené dňa 03. 04. 2020 (č.l. 103 spisu) a žalovanému dňa 27. 04. 2020 (č.l. 104 spisu).

15. Žalovaný písomným podaním označeným ako: „Ospravedlnenie z neúčasti na pojednávaní dňa 20. 05. 2020“ zo dňa 13. 05. 2020, podaným osobne na súde prvej inštancie dňa 14. 05. 2020, ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní z dôvodu pracovnej neschopnosti a v prílohe predložil „Potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti“ vystavené dňa 22. 04. 2020 W.. R. X., všeobecným lekárom pre

dospelých (č.l. 101-102 spisu), pričom súd prvej inštancie telefonicky oznámil žalovanému, že jeho ospravedlnenie považuje za nedôvodné, keďže má povolené vychádzky od 14.00 hod. do 16.00 hod., a to v období, keď má stanovený termín pojednávania dňa 20. 05. 2020 o 14.15 hod. (č.l. 102 spisu).

16. Súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 20. 05. 2020 rozhodol vo veci samej za prítomnosti právneho zástupcu žalobcu a bez prítomnosti žalovaného.

17. Odvolací súd poukazuje na to, že v prípade pojednávania bez prítomnosti strany, a to za podmienok predpokladaných zákonom, nemôže dôjsť k porušeniu práva strany na spravodlivý proces a zároveň nie je porušená ani zásada kontradiktórnosti sporového konania, pretože ustanovenie § 183 CSP umožňuje súdu konať v dôvodných prípadoch v neprítomnosti strán. Aj v prípade, ak strana požiadala z dôležitých dôvodov o odročenie pojednávania, ale súd jej oznámi, že ňou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, strana je povinná sa na pojednávanie dostaviť.

18. V posudzovanej veci žalovaný súdu prvej inštancie doručil ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní, avšak v zmysle ustanovenia §183 CSP nenavrhol odročiť pojednávanie, pričom ani po oznámení súdu prvej inštancie, že súd prvej inštancie neakceptuje dôvod ospravedlnenia jeho neúčasti na pojednávaní (keďže termín pojednávania bol vytyčený v čase lekárom povolených vychádzok počas pracovnej neschopnosti žalovaného), sa žalovaný nedostavil na súdne pojednávanie a ani nepožiadal o odročenie pojednávania, resp. nepredložil potvrdenie od lekára, z ktorého by vyplynulo, že ani v rámci lekárom povolených vychádzok z dôvodu aktuálneho nepriaznivého zdravotného stavu sa žalovaný nemôže dostaviť na súdne pojednávanie.

19. Pokiaľ teda súd prvej inštancie vec na pojednávaní prejednal a vo veci samej rozhodol, neodňal tým žalovanému možnosť konať pred súdom, nakoľko sa tejto možnosti sám zbavil tým, že sa na pojednávanie nedostavil, hoci bol na pojednávanie včas predvolaný (viac ako 5 dní pred termínom pojednávania) podľa ustanovenia § 178 ods. 2 CSP, a preto žalovaný si sám zmaril možnosť zrealizovať na pojednávaní svoje procesné oprávnenia (napr. navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a k tvrdeniam protistrany).

20. Vzhľadom na hore uvedené odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď vec prejednal v neprítomnosti žalovaného, pretože boli naplnené všetky zákonné podmienky aj pre vyhlásenie meritórneho rozhodnutia, rešpektujúc zásadu hospodárnosti konania, a teda súd prvej inštancie svojím postupom neznemožnil realizáciu procesných práv žalovaného, ktoré mu Civilný sporový poriadok priznáva.

21. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že nepodpísal s právnym predchodcom žalobcu (Slovak Telekom,a.s., so sídlom Bajkalská 28, Bratislava, IČO: 35 763 469) Zmluvu o poskytovaní verejných služieb zo dňa 25. 10. 2016 (č.l. 15-17 spisu) vrátane Dodatku k Zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 25. 10. 2016, keďže mu boli „ukradnuté osobné dáta“ (viď Odpor žalovaného proti platobnému rozkazu zo dňa 13. 01. 2020 - č.l. 53 spisu; Vyjadrenie žalovaného zo dňa 13. 04. 2020 - č.l. 90 spisu), odvolací súd konštatuje, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno ohľadne ním tvrdenej skutočnosti.

22. Povinnosť strán tvrdiť potrebné skutočnosti v sporovom konaní sa nazýva povinnosť tvrdenia a vzťahuje sa vždy na konkrétnu skutočnosť uvádzanú stranami. V prípade, že ju strana splnila, platí, že uniesla bremeno tvrdenia. Existencia tvrdenej skutočnosti však podmieňuje existenciu dôkaznej povinnosti, teda povinnosti strany označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Nedodržanie povinnosti tvrdenia alebo dôkaznej povinnosti nie je procesne sankcionované, zväčša sa však prejaví v rozhodnutí vo veci, vo forme neúspechu strany v spore. Pri hodnotení dôkazov Civilný sporový poriadok vychádza zo zásady ich voľného hodnotenia, ktorá vyplýva z ústavného princípu nezávislosti súdov. Táto zásada znamená, že záver, ktorý si sudca urobí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Hodnotiacia úvaha súdu musí vždy zodpovedať zásadám formálnej logiky, musí vychádzať zo zisteného skutkového stavu veci a musí byť preskúmateľná v inštančnom postupe. V priebehu dokazovania súd po vytriedení nepodstatných a nezákonných dôkazov ďalej hodnotí len dôkazy zostávajúce, teda dôkazy dôležité a právne relevantné, ktoré treba posúdiť z hľadiska ich pravdivosti. Posudzovanie pravdivosti konkrétneho dôkazu predpokladá, že sudca takýto dôkaz posudzuje najskôr izolovane z hľadiska vierohodnosti toho, kto ho podáva, a či získané informácie sú svojím obsahom

pravdepodobné alebo nie. Následne súd pristúpi k posudzovaniu jednotlivých dôkazov v ich vzájomných súvislostiach tak, aby informácie vyplývajúce z dôkazov, ktoré považuje za pravdivé, tvorili ucelenú a logicky usporiadanú reťaz.

23. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie vzhľadom na tvrdenia žalovaného, že mu boli „ukradnuté osobné dáta“ a v tejto súvislosti nepodpísal Zmluvu o poskytovaní verejných služieb vrátane jej Dodatku zo dňa 25. 10. 2016, správne zistil, že žalovaný je držiteľom občianskeho preukazu číslo S na základe ktorého bola overená totožnosť žalovaného pri uzatváraní Zmluvy o poskytovaní verejných služieb vrátane jej Dodatku zo dňa 25. 10. 2016 s tým, že na tento občiansky preukaz nebola evidovaná strata, ani odcudzenie, či jeho zneužitie (viď Správa Okresného riaditeľstva PZ vo Zvolene zo dňa 21. 04. 2020 - č.l. 95 spisu) i preukazu Union zdravotnej poisťovne, a.s. č. XXXXBDXXXX, pričom žalovaný neuniesol dôkazné bremeno ohľadne tvrdení, že mu boli „ukradnuté osobné dáta,“ resp. nepodpísal Zmluvu o poskytovaní verejných služieb vrátane jej Dodatku zo dňa 25. 10. 2016.

24. Vzhľadom na uvedené žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť cenu poskytnutých služieb žalobcovi na základe faktúr s identifikačným číslom žalovaného 1.92967393, a to s variabilným symbolom: č. 3413247430 vo výške 15,71 Eur s termínom splatnosti dňa 06. 03. 2017, č. 3414212540 vo výške 9,64 Eur s termínom splatnosti dňa 06. 04. 2017, č. 7610331312 vo výške 9,74 Eur s termínom splatnosti dňa 09. 12. 2016, č. 7611296395 vo výške 15,71 Eur s termínom splatnosti dňa 09. 01. 2017, č. 3412268350 vo výške 10,72 Eur s termínom splatnosti dňa 06. 02. 2017 vrátane zmluvnej pokuty vo výške 95,84 Eur s odkazom na faktúru s variabilným symbolom č. 3420072507 splatnú dňa 12. 10. 2017, ktorá bola dohodnutá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným v Dodatku k Zmluve o pripojení zo dňa 25. 10. 2016, keďže žalovaný porušil svoju povinnosť, a to riadne a včas uhrádzať cenu za poskytované služby s odkazom na faktúru: č. 3413247430 vyhotovenú dňa 22. 02. 2017, č. 3414212540 vyhotovenú dňa 22. 03. 2017, č. 7610331312 vyhotovenú dňa 22. 11. 2016, č. 7611296395 vyhotovenú dňa 22. 12. 2016, č. 3412268350 vyhotovenú dňa 22. 01. 2017, v dôsledku čoho právny predchodca žalobcu odstúpil od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb dňa 05. 10. 2017 ku dňu 15. 10. 2017. Odvolací súd dodáva, že zmluvná pokuta bola vyčíslená v zmysle Dodatku k Zmluve o pripojení zo dňa 25. 10. 2016, prihliadajúc na výšku dohodnutej základnej výšky zmluvnej pokuty v sume 120,- Eur, ale i na počet dní uplynutých z doby viazanosti a celkový počet dní viazanosti.

25. Keďže na strane žalovaného došlo k omeškaniu s plnením peňažného dlhu, preto vzniklo žalobcovi právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Výšku úroku z omeškania stanovuje vykonávací predpis a to Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších právnych predpisov, a to § 3 ods. 1. V čase vzniku omeškania bola výška úroku z omeškania bola 5,00 % ročne.

26. Vzhľadom na uvedené odvolaciemu súdu neostala iná možnosť ako rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku (I. výrok) potvrdiť (§ 387 ods.1, 2 CSP) vrátane závislého výroku o trovách konania (III. výrok), keďže súd prvej inštancie správne prihliadol pri rozhodovaní o trovách konania v zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 CSP na pomer úspechu v spore na strane žalobcu a žalovaného.

27. Odvolaním nenapadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie (II. výrok) zostal nedotknutý (§ 367 ods. 2 CSP).

28. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“ Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V predmetnom prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalobca, preto mu podľa vyššie uvedených ustanovení vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).